

עפ"ת (מרכז) 49512-07-13 - תומר ניסים שמיר נ' מדינת ישראל

עפ"ת (מרכז) 49512-07-13 - תומר ניסים שמיר נ' מדינת ישראל מחוזי מרכז

עפ"ת (מרכז) 49512-07-13

תומר ניסים שמיר

נגד

מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

[02.02.2014]

בפני כב' השופטת הבכירה, נגה אהד

פסק דין

בפני ערעור על פסק דין שניתן בבית משפט שלום לתעבורה, פתח תקוה (כב' השופטת מגי כהן), בת"ד 8468-02-11. במסגרת פסק הדין הורשע המערער בעבירת פניית פרסה, לפי תקנה 44(א) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961, נהיגה בקלות ראש לפי סעיף 62(2) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], ונהיגה משמאל לקו הפרדה רצוף, לפי תקנה 36(ג) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961.

העונש שגזר בית משפט קמא על המערער הוא מאסר בפועל לתקופה של 8 חודשים, פסילה מלקבל או להחזיק ברישיון נהיגה לתקופה של 7 שנים ומאסר על תנאי בן 12 חודשים, למשך 3 שנים.

טיעוני המערער בערעור לפני:

בא כוח המערער טוען כי העונש שהושת על המערער חורג ממדיניות הענישה, ונושק לענישה המקובלת בתאונות דרכים שהסתיימו באבדות בנפש. לטענתו, מדובר בחריגה חסרת תקדים מאורך תקופת המאסר המקובלת לעומת זו שהושתה על המערער, נוכח נסיבות חייו, וחווות הדעת הפסיכיאטרית בעניינו. בהתחשב באלה, לטענתו, לא היה מקום להשית על המערער עונש חריג וקיצוני בחומרתו כעונש שגזר בית משפט קמא.

מוסיף בא כוח המערער וטוען כי המערער הודה במעשיו וקיבל על עצמו את האחריות לתאונה בהזדמנות הראשונה. לטענתו, המערער מגיע מרקע נורמטיבי, עברו התעבורתי תקין והאירוע אינו מאפיין את אופן התנהגותו כלל ועיקר. עוד נטען כי המערער מעולם לא שהה בין עבריינים והשמתו בכלא לא תשרת את מטרת ההרתעה ואף תגרום לו לנזק קשה. המערער בן 31, נשוי ואב לשני ילדים בני 3 ושנה וחצי, מוכר כנכה מטעם המוסד לביטוח לאומי, מתקיים מקצבת נכות ומעבודות חשמל בשוק החופשי.

עוד נטען כי המערער שריו בטראומה קשה מאז האירוע, כאשר סבלו הוא, ארוך ומתמשך מיום התאונה עד ימים אלה. לטענת בא כוח המערער יש ליתן דגש על שיקום המערער ולתת משקל משמעותי לחוות הדעת הפסיכיאטרית בעניינו, המדברת בעד עצמה. מכל אלה מבקש בא כוח המערער מבית המשפט להפחית את עונש הפסילה שנגזר על המערער ולבטל את רכיב המאסר כליל.

טיעוני המשיבה בערעור:

ב"כ המשיבה מבקש שלא להתערב בעונש שגזר בית משפט קמא ומפנה להתנהגות המערער בעת התאונה, כאשר ביצע פניית פרסה תוך חציית קו הפרדה רצוף בדרך בינעירונית. ביצוע עבירות אלה, לשיטת המשיבה, מלמד על רשלנות מהרף הגבוה ביותר ומעיד כי לא מדובר במי שאיבד שליטה רגעית או תשומת לב לחלקיק שניה, אלא במי שכיוון לנהיגה עבריינית. המשיבה טוענת כי אל מול המערער העבריין ישנו קורבן העבירה, נער בן 16 וחצי, שנסע ברכב במסלול מול המערער. כתוצאה מהתאונה נפצע הקורבן פציעה קשה, נזקק להחייאה ושכב מחוסר הכרה במשך חודשים רבים. כיום נושא הקורבן בנכות גבוהה וקשה, הוא עיוור בעין ימין, סובל ממגבלות פיזיות ומנטאליות קשות, חייב בליווי צמוד של מבוגר לאורך כל שעות היום, מגבלות אשר שיבשו חייה של משפחה שלמה. דיון והכרעה:

לגופו של עניין דין הערעור להידחות.

שמעתי בקשר רב את טיעוני בא כוח המערער, טיעוני באת-כוח המשיבה ואת הוריו של הקורבן.

עיינתי בכל חומר שעמד בפני בית משפט קמא טרם גזירת העונש.

ביקשתי טרם מתן פסק הדין לבחון אפשרות עבודות שירות על פי החלטתי מיום 16.10.13.

בסופו של יום נמצא כי המערער אינו כשיר לביצוע עבודות שירות.

עיינתי עיין היטב בגזר הדין הארוך והמנומק הנתמך בפסיקה נושא הערעור. אכן נסיבות חייו של המערער ומצבו היום קשים וזאת נכתב על דרך ההמעטה לאור האמור בחוות הדעת. על כך אין חולק.

אל מול זאת אין חולק גם כי מצבו של הקורבן קשה ביותר. לעולם לא ישוב להיות מי שהיה, לעולם לא יגשים הישגים

לימודיים, חברתיים, כלכליים אליהם יכול היה להגיע על פי נתוני האישיים ערב התאונה.

החיים של הקורבן היום הינם בצל החיים או ליד החיים וזו על דרך ההמעטה.

כשם שמצבו של המערער משליך על מצב משפחתו כך מצבו של הקורבן משליך על מצב משפחתו. שתי המשפחות

כואבות מאוד מאוד וחשות מידי יום ביומו תוצאות התאונה מאז שארעה.

יחד עם כל זאת, אין לראות את המערער כקורבן, גם לא לאור כל האמור בחוות הדעת הפסיכיאטרית בעניינו.

לאור הפסיקה שצוטטה בבית משפט קמא, השיקולים לקולא ולחומרה ולאחר ששקלתי את עניינו של המערער פעם אחר פעם, הגעתי לכלל דעה, כי אין מקום להתערב בעונש.

הערעור נדחה.

המערער יתייצב לריצוי עונש המאסר בבית סוהר הדרים, ביום 2.3.2014 עד השעה 10:00, או על פי החלטת שב"ס,

כשברשותו תעודת זהות ופסק דין זה.

על ב"כ המערער לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיון מוקדם, עם ענף אבחון ומיון של שב"ס, טלפונים: **-.

*****_**_*****.

התנאים שנקבעו לעיכוב ביצוע גזר הדין יעמדו בתוקפם עד להתייצבות המערער לריצוי עונשו.

ניתן היום, ב' אדר תשע"ד, 02 פברואר 2014, בהעדר הצדדים.